

DANSK-GEORGISK VENSKABSFORENING

MISSION TIL GEORGIEN

დანთურ-ქართული მეგობრობის საზოგადოება

Årgang 11, nr. 1, marts 2009

Dreng uden støvler ville høre Guds ord

Jeg vil aldrig glemme lille Erakli, da han en dag kom til børneklubben i regnvejrs uden støvler på. Hans eneste kommentar var: ”Jeg vil ikke undvære fortsættelsen af den historie, vi begyndte på sidste gang.”

Børnene er fattige og sultne. Deres forældre er vokset op i et kommunistisk ateistisk samfund, hvor tro på Gud ikke var myndighedernes kop te. Dørene for evangeliets udbredelse er nu åbne igen i det gamle kulturrige Georgien, som allerede i det første århundrede havde mange kristne grækere boende, og som i år 330 blev kristnet af den kvindelige apostel Nino af Kapa-dokien.

Alligevel er der blandt den ældre befolkning nok en skjult frygt for, hvad troen indebærer, og mange undgår stadig kirken.

Fortsættes side 5

Andagt: Vintræet og grenene

Jesus sagde: Jeg er det sande vintræ, og min fader er vingårdsmanden. Hver gren på mig, som ikke bærer frugt, den fjerner han, og hver gren, som bærer frugt, den renses han, for at den skal bære mere frugt. I er allerede rene på grund af det ord, jeg har talt til jer. Bliv i mig, og jeg bliver i jer. Ligesom en gren ikke kan bære frugt af sig selv, men kun når den bliver på vintræet, sådan kan I det heller ikke, hvis I ikke bliver i mig. Jeg er vintræet, I er grenene. Den, der bliver i mig, og jeg i ham, han bærer megen frugt; for skilt fra mig kan I slet intet gøre. (Johs.ev. 15:1-5)

Et vintræ er anderledes end alle andre træer. De andre træer har en stamme med grene og kviste. Men vintræet har kun en vinstok, hvorpå hver gren sidder direkte på denne stamme. Egentlig burde lignelsen hedde ”Vinstokken og grenene”, men fordi man fra gammel tid har oversat det forkert, er det gået ind i bevidstheden, ligesom for eksempel også ”oliebjerget” er oversat forkert. Her findes jo ikke olie, men derimod har det fået sit navn fra de Oliventræer, som voksede på bjerget, og derfor burde det rettelig hedde Olivenbjerget, som det også hedder på de fleste andre sprog. I engelsk oversættelse hedder det ”Mount of Olives”. Ordet Olietræ findes end ikke i gængse danske stavekontroller på vore PCere. Bibelen på Hverdagsdansk har taget højde for at oversætte begge ord rigtigt.

Når vi ser en vinmark, består den af vinstokke, som er cirka en meter høje.

Det er fordi de er afskåret i den højde, for at gøre indhøstningen af druerne lettere. Hvis stokken ikke bliver afskåret, vil den løbe som en lang ”gren”. Det ser man i Sydeuropa, hvor den ofte vokser i private haver under et genomsigtigt halvtag.

Vintræet adskiller sig ikke kun i udseende, men også i konsistens. De fleste træer kan bruges som gavntræ. Man kan bruge dem til at lave møbler af, gulve og dørkarme, men oliventræet kan slet ikke bruges som gavntræ. Man kan end ikke lave en hattekrog af oliventræet, for første gang man hænger sin hat på den, brækker den.

Vintræet har med liv at gøre. Druen er en af de ædleste og mest besungne frugter, som vi får fra vintræet. Jesus er altså selve vinstokken, og hver kristen er direkte ”indpodet” på denne stamme. Vi er altså ikke kun kviste på

Årsmøde i Karlslunde Strandkirke

Karlslunde Mosevej 3, 2690 Karlslunde
25. april efter gudstjenesten
med let anretning

Program: Gudstjeneste kl. 10.00. Let anretning
Bestyrelsens rapport ved formanden
Regnskabsaflæggelse for året 2009.
Spørgsmål.
Valg til bestyrelsen.

Alle er hjertelig velkomne!

På grund af skiftende sekretær og kasserer er nogle breve gået tabt. Skulle du have opsagt bladet for eventuelle afdøde slægtninge, og det alligevel kommer, så meddel det venligst igen.

et træ med stamme og grene. Vi har vor plads på selve vinstokken, som er Jesus.

Derfor kan vi bære gode frugter. Hvis vi bliver i ham med vore tanker, vil vore handlinger og hele vort liv afspejle de guddommelige frugter. Det er altså ikke vore anstrengelser, der skal frembringe de kristne dyder, men vort inderlige forhold til Jesus. Derfor opfordres vi også til at tage vore tanker til fange (2. Kor.5:10).

Vi er ikke selv herre over vore tanker. De kommer fra det vi ser, hører, smager, lugter og føler. Men de

kan også komme fra vor modstander eller fra Gud selv. Synden sker altid i tre tempi. Vi får en tanke, vi overvejer den, og vi handler på den. Faldet sker i anden fase. Når vi overvejer tanken! ”Kvinden så at træet var godt at spise af og godt at få indsigt af” (1, Mos. 3:6). Når vi lader vort tankeliv lokke os, kommer vi på gyngende grund.

Her er det at Jesus siger: ”Den, der bliver i mig, og jeg i ham, han bærer megen frugt; for skilt fra mig kan I slet intet gøre”. Gud velsigne dig til ’at blive i Jesus’!

HKN

Han hjalp os – vil vi hjælpe ham

Vadim Parsanov har gennem en del år været behjælpelig med at stille plads til rådighed i sit lille parcelhus. Her har både ældre og familier med skolebørn hentet deres månedlige bidrag, lige som fødevarepakker er blevet pakket og uddelt herfra.

Men taget i huset blev utæt i vinteren 2009. Det forårsagede, at væggene blev våde og både tapet og puds blev beskadiget. Vi måtte flytte fra huset, og frosten ødelagde yderligere væg-

gene. Samtidig mistede Vadim sit job på grund af situationen i Georgien, og han har ingen indtægt. Derfor fik vi et hjerteskrærende brev fra ham, hvor han spurgte om vi kunne hjælpe.

Han er nu uden job og uden bolig. Ved vort bestyrelsesmøde bevilgede vi 3.900 kroner til ham, men det dække kun lidt af det han har brug for. Vil nogen hjælpe ham med yderligere et beløb, kan det mærkes ”VPs hus”

Enlige mødre

I Georgien findes en forening, som hedder ”Christian Singel Mothers Association” = ”Kristne Enlige Mødres Forbund”, som støtter enlige mødre. Det er ikke let at være enlig mor i Georgien. For det første er der intet socialt sikkerhedsnet, som vi kender det fra Danmark. For det andet er landet stærkt

Ortodoks, og det er ikke velset at enlige kvinder bliver mødre.

Bestyrelsen besluttede på vort seneste møde, at støtte denne forening med kr. 2.600,-. Har man lyst til at støtte dem med et beløb, formidler vi det gerne videre. Man kan mærke indbetalingen med ”CSMA”. Tak også for forbøn for enlige mødre i Georgien.

En fattig familie fik køkken inventar fra andre georgiske familier.

Tengiz på 93 sammen med julemanden. Den gamle mand kan som andre af vore pensionister kan ikke komme ud af sin lejlighed.

Fra julepakken til familien.

Fortsat fra forsiden

Det er ikke så sært, når den har været infiltreret af KGB-præster igennem 70 år. Børnene har derimod ikke en masse fordomme. De elsker at komme til vore samlinger.

Men ofte kommer børnene sultne til undervisningen. Jeg ser det tydeligt, og det skærer mig i hjertet. Hvis jeg selv har mad i huset, så byder jeg dem noget. Nogle af dem spiser, men andre ikke vil indrømme, at de er sultne. Også de voksne kommer og deltager i ibellæsninger og diskussioner.

Under kommunismen var der ingen undervisning i kristendom. Bibler og

anden kristen litteratur blev destrueret. I dag føler mange af den ældre befolkning sig fortabt. De ved ikke hvilken vej, de skal gå. Jeg behøver bare at tage min familie som eksempel. Min egen tante blev for nylig kristen.

Det er en vigtig opgave for DGV at sikre børn en mulighed for at stifte bekendtskab med Evangeliet. Det er vort håb, at børnene må opleve Kristus som en virkelighed i deres liv til trods for den barske hverdag, mange udsættes for et land, der er præget af stor fattigdom. Det gælder om at overleve og skaffe sig til dagen og vejen, hvilket for mange også er yderst vanskeligt.

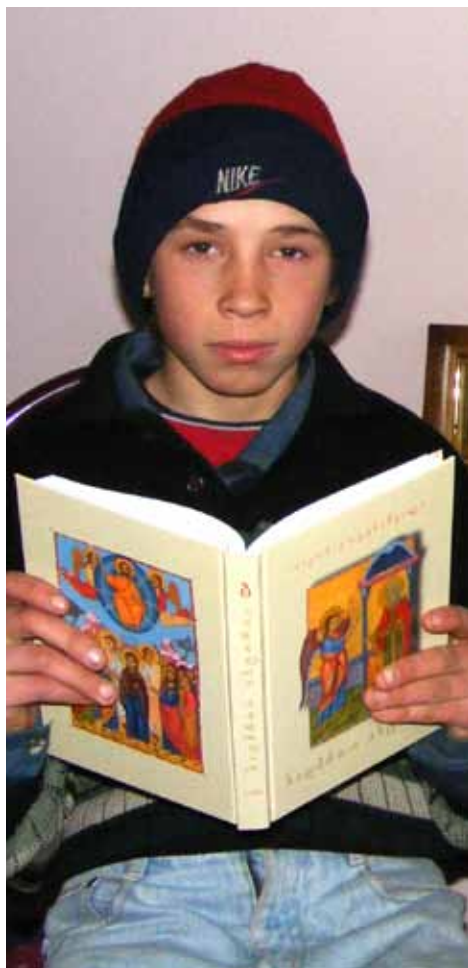
Mirakel i Jemals liv

Jemal er en lille muslimsk dreng på ni år. Han besluttede at blive døbt og fik Kristus som sin frelser. Han er den sidste på børnehjemmet som blev kristen.

Det var en stor beslutning, siger han. Han har hverken mor eller far. Han var fuldstændigt alene uden familie. Men nu er han kommet med i den store familie af kristne. Nu hedder han ikke længere Jemal, men har fået navnet David. Alle prøver nu, at kalde ham hans ny navn, og han takker Gud! David er heldig for han får mad hver dag, og han elsker suppe. Hans dåbsdag vil altid stå meget tydeligt i hans hukommelse, og den er utvivlsomt også blevet en uforglemmelig del af børnehjemmets liv, som nu er nedlagt, og alle børnene er flyttet til forskellige børnehjem i Tbilisi og der omkring.

DGV har været i stand til at sørge for, at børnehjemmets børn fik bibelundervisning og sjælesorg. Det gav børnene noget håb trods alt. Men det står også i skærende kontrast til den desperation, jeg føler, når jeg kommer til dem især om vinteren. De er uden huer og vanter, og jeg ser, hvordan huden på deres små følelsesløse hænder sprækker på grund af kulden.

I Georgien holder man den ortodokse jul den 7. januar ifølge den gamle kalender. Vi fejrer den i kirken. Den smule, som vi med Guds hjælp havde, stillede vi på bordet. Vi læste i biblen, tændte lys og sang julesange. Disse børn har fået en ny mening i

Jemal hedder nu David.

deres liv. Mange af dem er begyndt at udtrykke ønske om at gøre noget godt for andre. De har bl.a. lyst til at fortælle andre, at Guds kærlighed er for alle på jorden. År 2010 er begyndt godt for dem. Nu må vi se, hvad fremtiden bringer.

Samarbejde med 'Ungdom med Opgave'

'Ungdom med Opgave' gør en god indsats i Georgien. Vi støtter deres arbejde, og her er billeder fra deres indsats.

For gadebørnene havde en samling, hvor vi sang, fortalte bibelhistorie, men vi havde også besøg af julemanden der gav børnene gaver.

I nabobyen Gardabani samlede vi også børnene fra gaden, og den næste dag kom børnene til den Ortodokse Kirke. Her sang de for de voksne og opførte drama, som vi havde oplært

dem i dagen før. Det mest interessante er, at disse børn kommer fra muslimske hjem, men nu lærer de om Jesus.

På den Ortodokse Kirkes julehøjtid den syvende januar var vi i den lokale kirke, hvor vi gav gaver til børnene, og dermed også fik god kontakt med deres forældre. De er alle fattige meget familier, men deres ansigter strålede, da børnene fik gaver.

Hilsen fra Dennis og Korine

Tre millioner kr. til Georgien

I 1994 gik min hustru og skrantede. Gang på gang opfordrede jeg hende til at konsultere lægen. Men hun havde travlt med hus, hjem og arbejde samt med at hjælpe alle andre. Efter nogle måneder talte jeg alvorligt med hende, og hun gik til lægen, som dog ikke kunne stille nogen diagnose. Laboratorieundersøgelser førte videre til Herlev Hospital, hvor hun blev yderligere undersøgt. Så fik vi brev fra overlægen, at han gerne ville se min hustru og mig.

Vi anede ikke, hvad der ventede os. Lægen var meget venlig og tog sig god tid til at fortælle os, at min hustru havde cancer. Hun spurgte, hvor det sad, og lægen svarede i lungerne. "Ja, men jeg har aldrig røget!" sagde min hustru. "Nej, sagde lægen, men derfor kan man godt få lungekræft!"

Den næste time blev et mareridt. Vi fik at vide, at sygdommen havde bredt sig til leveren, knoglerne, knoglemarven, hjernebarken og samtlige lymfer. Jeg vidste, at dette var en dødsdom, men min hustru sagde: "Jeg skal ikke dø, jeg skal leve, for jeg har mand, børn, svigerbørn og børnebørn!" "Så må vi hellere begynde på en kemote-rapi", var lægens parerende svar. Da vi forlod konsultation, hviskede lægen i mit øre: "Højest to måneder!" Men hun levede i over ti måneder, formegentlig, fordi hun ikke ville dø.

Næste morgen sagde jeg til min hustru, at så langt det stod til mig, skulle hun ikke ligge på hospitalet, for jeg ville passe hende hjemme. Det mente hun ikke, at jeg kunne, når jeg var leder af et missions-selskab i Danmark, og tillige præsident for et selskab i USA, hvor jeg ofte var til bestyrelsesmøder, og samtidig havde møder i kirker og var på TV i USA.

Den nat havde jeg overvejet og bedt til Gud, så jeg vidste, hvad jeg skulle gøre. Jeg ville passe min hustru hver dag i vort hjem,

og så ville jeg gå på kontoret om aftenen, når hun sov. Det blev som regel hver nat fra 22,30 til tre eller fire om morgenen. Så fik jeg lidt søvn indtil jeg stod op kl. syv og lavede morgenmad til hende og mig, inden jeg kl. otte mødte personalet, som jeg informerede om, hvad jeg havde tilrettelagt for dem. Kl. 15,30 gik jeg så igen på kontoret for at underskrive dagens post og blive informeret om, hvad der i dagens løb var foregået.

Efter nogle måneder var det juletid, og jeg gik og pyntede op i stuerne og pyntede juletræ. Det havde jeg aldrig før gjort i vort 33-årige ægteskab. Vi skulle fejre den bedste jul – og den sidste sammen med vor mor. Men hvordan kunne vi spise så megen god mad, når befolkningen i Georgien sultede. Det brødes i mig.

Til sidst tog jeg en mærkelig beslutning. Jeg ringede til Udenrigsministeriet og bad om Danida. Her fortalte jeg en venlig mand om det, der lå mig på sinde og spurgte ham om ikke Danida kunne donere nogle penge, så jeg kunne afhjælpe noget af nøde i Georgien.

Til min overraskelse sagde han: "Jeg ved godt hvem De er, pastor Neerskov, og jeg kan her i telefonen kunne love Dem tre millioner kroner. Men De bliver nødt til at skrive en ansøgning til Danida!" Den nat dikterede jeg brevet, som jeg næste eftermiddag underskrev og så blev det postet.

Julen gik, og vi kom ind i februar måned, da der kom brev fra Danida med en check på 3.000.000 kroner, som omgående sat i banken, men nu havde jeg et nyt problem. Jeg var nødt til at rejse til Georgien, for at tilrettelægge dette, jeg var den ansvarlige og kunne ikke sende nogen anden, men jeg havde jo et løfte på mig over for min hustru, så det så helt umuligt ud.

Nogle dage senere ringede forsvarsminister Klaus Hækkerups sekretær til mig, og spurgte om jeg ville med ministeren til Georgien i et militærfly. Det viste sig mærkeligt nok, at det præcis var i de fem dage, hvor jeg havde tilmeldt mig et kursus i sjælesorg på Nyborg Strand. Jeg havde allerede aftalt med en sygeplejerske, at hun kunne bo hos min hustru i de fem døgn.

Så jeg sendte afbud til Nyborg Strand og mødtes med ministeren, departementschefen, ambassadøren nogle generaler og andre. Vi var 12 i alt, samt et crew på fire mand. Vi havde ikke fløjet længe, før adjudanten kom og sagde, at Hækkerup gerne ville tale med mig, så departementschefen og jeg byttede plads i tre kvarter.

Her spurgte jeg Hækkerup om han vidste, at jeg havde fået tre mio. kroner fra Danida. Det anede han ikke, og så spurgte jeg, hvorfor jeg sad med i flyet? Svaret var, at ambassadør Christian Faber Roed var kaldt hjem til Danmark, for at flyve sammen med Hækkerup på denne tur. Faber Roed havde så spurgt, om der var en ledig plads i flyet, for så ville han gerne, at jeg blev inviteret med.

Årsagen var, at Faber Roed, som skulle være ambassadør for Armenien, Georgien og Ukraine med base i sidst nævnte land, havde kontaktet mig inden han rejste ud, for at briefe mig vedrørende disse tre lande. Det blev til en snak på et par timer på mit kontor, og inden han gik, sagde jeg, at hvis han gav mig sit telefax nummer (det var inden e-mail var almindelig), så ville jeg sende ham oplysninger om disse tre lande.

Jeg havde mit eget pressebureau "Dan-eu Press", hvor vi fik nyheder fra mange lande, især gennem kristne bureauer, og her var mange oplysninger om de tre lande, som ambassadøren var ansvarlig for. I 1½ år havde jeg sendt nyheder fra de tre lande, nyheder som ellers ikke var tilgængelige,

29 lastvogne.

og det ville Faber Roed gerne markere sin taknemmelighed for over for mig.

Så havde jeg fem dage i Tbilisi, mens de øvrige tog videre til Abkasiens, hvor den danske general Videgård var øverste ansvarlig for FN-tropperne. Ham havde jeg i øvrigt også mødt, inden han rejste til Georgien, fordi han gerne ville vide noget om det land han skulle til.

I de fem dage jeg havde i Tbilisi, fik jeg entreret både med Patriarken Ilia II fra Den ortodokse Kirke og Nuntiusen fra Den katolske Kirke vedrørende distributionen af maden. Jeg så også deres opbevaringssteder, og talte med andre om hvilke fødevarer ville være de bedste. Alt dette gik i orden, og da jeg kom hjem entrerede jeg med Civilforsvaret, som sendte fire mand til Tyrkiet, hvor maden blev indkøbt og transporteret i 27 lastbiler til Tbilisi. Her blev de fire danskere og overvågede, at fødevarerne blev retteligt fordelt.

Det var i øvrigt min hustru, der havde foreslået, at jeg skulle tage de fem dage på Nyborg Strand mens sygeplejerske så passede hende. Men hvis vi ser denne historie fra et højere perspektiv, så er jeg overbevist om, at det var noget Gud havde tilrettelagt. Det står der i Efeserbrevet 2:10 om: "Gode gerninger, som Gud forud lagde til rette, for at vi skulle vandre i dem!"

HKN

Rettelse fra sidste blad

I vort december blad 2009 skrev jeg på forsiden om forholdene i Georgien. Her er der nogle generaliseringer, som Georgiens Ambassade var kede af. Vi har ellers et godt forhold til ambassaden, men jeg måtte indrømme, at sætningerne: ”Styret er korrupt” – ”E-mail kommunikationen er nedbrudt”. ”Telefonforbindelserne virker heller ikke” - var generaliseringer.

På eget initiativ lovede jeg at moderere disse udsagn. Jeg burde have skrevet: Korrupsjonen er stor i Georgien. Ind imellem er både e-mail og telefonforbindelserne nedbrudt.

Ambassadøren gav mig en liste over 180 lande, der evalueres som mere eller mindre korrupte. Her kommer New Zealand ind på førstepladsen med 9,4 point. Danmark nummer 2 med 9,3 point. Sverige på tredje pladsen med 9,2 point. USA med 7,7 point på en 19. plads.

Polen nr. 49 med 5 point og Georgien nr. 66 med 4,1 point. Kina nr. 79 med 3,6 point. Rumænien og Bulgarien på plads 71 med 3.8 point. Armenien som nummer 120 med 2,7 point. Rusland som nummer 146 med 2,2 point. Haiti og Iran som nummer 168 med 1,8 point og på sidstepladsen som nr. 180 Somalia med 1,1 point.

Selvfølgelig ønsker vi ikke at stille Georgien i et dårligere lys, end tilfældet er. Blandt alle de lande jeg rejste i

under min tid som formand for Dansk Europamission, tabte jeg mit hjerte til Georgien. Her er et folk, der trods alle genvordigheder med undertrykkelse fra grækerne år 356 – 323 f. Kr. og i den tidlige middelalder under bysant og arabisk herredømme.

Men i år 1386 stormede mongolerne landet, og fyrst Timur gjorde en ende på landets selvstændighed. I det femtende århundrede blev landet delt i tre kongeriger: Imeretien, Kasjetien og Kartli, og i det 16 århundrede kom det under persisk og tyrkisk indflydelse. I 1762 dannedes så det østlige Georgien, som i år 1783 kom under den russiske Zahr beskyttelse.

Sovjetunionen bandt det gamle kristne land til den kommunistiske ideologi, og helt galt gik det, da det i 1992 løsrev sig fra USSR. Siden har Rusland gjort alt for at forarme og ødelægge landet. Imod de internationale regler har Rusland med militær magt erobret både Abkasien og Sydossetien.

HKH

Betalings Service = PBS

Regelmæssig betaling er det sikreste og giver foreningen bedre mulighed for at planlægge og yde langsigtet hjælp. Du kan også tilmelde din overførsel til Betalingservice ved at udfylde nedenstående blanket, som også kan bruges til indmeldelse i foreningen, eller ved at udfylde og sende den elektroniske tilmelding, som findes på foreningens hjemmeside www.danskgeorgisk.dk.

Tilmelding til betalingservice

Navn

Adresse

Postnr. By

Bankens navn

Reg. nr. Kontonr.

CPR-nr. - Tlf.

Beløb til overførsel kr. Fra dato/..... -

månedligt kvartårligt halvårligt årligt (sæt kryds)

og/eller årligt kontingent: enkelt 60 kr. par/familie 100 kr.

Støtten ønskes anvendt til:

Fadderskab Gave Evt. projekt

Dato Underskrift

Klippes ud og sendes til:

Karsten Ribbjerg Erichsen,
Ved Kagså 61, 2730 Herlev

Dansk Georgisk Venskabsforening

Adresse: Postboks 161, 2870 Dyssegård

Formand Hans Kristian Neerskov, Ansvarlig redaktør af bladet.

Postboks 161, 2870 Dyssegård, e-mail: neerskov@gmail.com

Telefon 3966 1933. Telefax 3966 1934.

Kasserer: Karsten Ribbjerg Erichsen, Ved Kagså 61, 2730 Herlev.

Mobil 2993 8399 E-mail: kreichsen@webspeed.dk

Projektleder: Tea Gulbiani, Georgien: e-mail: teona@mail.com

Gavegiro 1 689 8600 Girokort vedlagt

Bankkonto 3430 1689 8600 (Danske Bank, Frederikssund)

Hvis din månedlige overførsel via Betalingsservice ikke overstiger 100 kr., vil du blive opkrævet hvert kvartal, men du kan give kassereren besked, hvis du ønsker månedlig overførsel via Betalingsservice, se side 11. Det er også muligt at tilmelde overførsel af gaver og bidrag til Betalingsservice. Benyt blanketten i bladet eller tilmeld dig på foreningens hjemmeside www.danskgeorgisk.dk.

Gaver til DGV kan fradrages efter ligningsloven § 8 a

Bliv fadder for et skolebarn Kr. 200,- pr måned eller støt en pensionist med kr. 100,- om måneden. Kontakt kasserer eller formand. Bliv medlem af foreningen, enlige kr. 60,- familie kr. 100,- om året. Din hjælp går ubeskåret til arbejdet. Vi har ingen lønede folk i DK. Ej heller husleje, varmeregning, telefon. Alle i DK arbejder frivilligt.

